

Czwarty zarzut odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 296 TFUE w związku z art. 36 i art. 40 rozporządzenia wykonawczego 908/2014, jak również niewystarczającego, nieodpowiedniego i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oddalenia zastrzeżenia, zgodnie z którym Komisja naruszyła zasady proporcjonalności i dobrej administracji.

W piątym zarzucie odwołania wnosząca je twierdzi, że Sąd nie orzekł – z naruszeniem art. 76 regulaminu postępowania – w przedmiocie zastrzeżeń Republiki Greckiej co do naruszenia przez Komisję zasady proporcjonalności, jeśli chodzi o zastosowanie korekty finansowej w odniesieniu do środków 321, 322 i 123A.

W odniesieniu do oddalenia zarzutów podniesionych w celu stwierdzenia nieważności korekty zastosowanej do wydatków dokonanych w ramach EFRG wnosząca odwołanie podnosi zarzut szósty, który dotyczy błędnego zastosowania obowiązku uzasadnienia, o którym mowa w art. 296 TFUE, przeinaczenia treści sprawozdania zbiorczego i niewystarczającego uzasadnienia.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja)
w dniu 27 lutego 2020 r. – Rzeczpospolita Polska / PL Holdings Sàrl**

(Sprawa C-109/20)

(2020/C 161/52)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca przed sądem odsyłającym i pozwana przed sądem polubownym: Rzeczpospolita Polska

Strona skarżąca przed sądem polubownym i pozwana przed sądem odsyłającym: Holdings Sàrl

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle art. 267 i 344 TFUE, zgodnie z ich wykładnią dokonaną w wyroku Achmea⁽¹⁾ zapis na sąd polubowny – w sytuacji gdy umowa inwestycyjna zawiera klauzulę arbitrażową, która jest nieważna z powodu zawarcia umowy między dwoma państwami członkowskimi – jest nieważny, jeżeli został zawarty między państwem członkowskim a inwestorem mimo tego że państwo członkowskie, po wszczęciu [przez inwestora] postępowania arbitrażowego rezygnuje, w wyniku swej wolnej woli, z podnoszenia zarzutów dotyczących właściwości?

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 marca 2018 r., Achmea (C-284/16, EU:C:2018:158).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 28 lutego 2020 r. – M. A. / État belge**

(Sprawa C-112/20)

(2020/C 161/53)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M. A.

Strona pozwana: État belge

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich⁽¹⁾ – który wymaga, aby podczas wdrażania jej przepisów państwa członkowskie uwzględniały dobro dziecka – w związku z art. 13 tej dyrektywy oraz art. 24 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że przepisy te wymagają uwzględnienia dobra dziecka będącego obywatelem Unii, nawet jeżeli decyzja nakazująca powrót została wydana wyłącznie względem rodzica tego dziecka?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 3 marca 2020 r. – bpost SA / Autorité belge de la concurrence

(Sprawa C-117/20)

(2020/C 161/54)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: bpost SA

Strona pozwana: Autorité belge de la concurrence

Interwenienci: Publimail SA, Komisja Europejska

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasadę *ne bis in idem*, taką jak zagwarantowana w art. 50 karty, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie nałożeniu przez właściwy organ administracji państwa członkowskiego grzywny za naruszenie europejskiego prawa konkurencji w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie, w której ta sama osoba prawna została już prawomocnie uniewinniona w sprawie, w której krajowy pocztowy organ regulacyjny nałożył na nią karę administracyjną za zarzucane naruszenie prawa pocztowego związane z tymi samymi lub podobnymi okolicznościami faktycznymi, ze względu na to, że nie zostało spełnione kryterium tożsamości chronionego interesu prawnego, ponieważ niniejsza sprawa dotyczy dwóch odrębnych czynów stanowiących naruszenie dwóch odrębnych ustawodawstw należących do dwóch odrębnych dziedzin prawa?
- 2) Czy zasadę *ne bis in idem*, taką jak zagwarantowana w art. 50 karty, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie nałożeniu przez właściwy organ administracji państwa członkowskiego grzywny za naruszenie europejskiego prawa konkurencji w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie, w której ta sama osoba prawna została już prawomocnie uniewinniona w sprawie, w której krajowy pocztowy organ regulacyjny nałożył na nią karę administracyjną za zarzucane naruszenie prawa pocztowego związane z tymi samymi albo podobnymi okolicznościami faktycznymi z uwagi na to, że ograniczenie zasady *ne bis in idem* uzasadnia fakt, iż ustawodawstwo w dziedzinie konkurencji służy uzupełniającemu celowi interesu ogólnego, a mianowicie ochronie i utrzymaniu systemu wolnego od zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym, i nie wykracza poza to, co jest odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celu realizowanego w sposób uzasadniony przez to ustawodawstwo; lub celu w postaci ochrony prawa i wolności prowadzenia działalności gospodarczej przez pozostałych przedsiębiorców zgodnie z art. 16 karty?